

EXPRESS CODZIENNY

Za Redakcją i Wydawnictwem: Stefan Kiedrzyński, Kielce, ul. Sienkiewicza 32

Sobota 19 listopada 1938 r.

10

Czechosłowacja zmienia ustrój

Słowacy otrzymują pełną autonomię

PRAGA. Wczoraj po południu odbyło się pierwsze po kryzysie posiedzenie parlamentu czechosłowackiego, który jak wiadomo w okresie dni przelomowych nie był zwoływany. Funkcje parlamentu spełniał wówczas komitet polityczny stronnictw parlamentarnych.

Parlament czechosłowacki stracił 69 posłów, którzy dotyczył czas reprezentowali ludność obszarów odstąpionych państwu sąsiadnym.

Na sali posiedzeń zwracała uwagę obecność posłów narodowo-socjalistycznych, reprezentantów mniejszości niemieckiej w Czechosłowacji. Nie mniejsze zaniepokojenie budziła postać słowacki, którzy zjawili się na sali w mundurach gwardii ks. Hlinki. Również ministrowie słowacki Tiso, Durcziński i Cernak wystąpili w mundurach.

Po wstępnych formalnościach zabrał głos premier gen. Syrový, który w przemówieniu swym zapowiedział, że w przyszłym tygodniu zwołane będzie posiedzenie Zgromadzenia Narodowego, na którym dokonany zostanie wybór prezydenta Republiki.

Premier gen. Syrový zapowiedział następnie, iż rząd przedstawi parlamentowi projekt ustawy o pełnomocnictwach, które pozwolą rządowi na przedsięwzięcie w wypadkach koniecznych szybkich decyzji.

Następnie premier przedstawił parlamentowi projekt ustawy konstytucyjnej, dotyczącej Słowacji, który odesłano do komisji konstytucyjnej, która

ra rozpatrzy przedłożenie rządowe w piątek.

Projekt nowej ustawy konstytucyjnej przewiduje m. in., iż władzą wykonawczą w Słowacji jest rząd słowacki, składający się z 5-ciu ministrów.

Wybory do pierwszego sejmiku słowackiego odbędą się w dwa miesiące po ogłoszeniu powyższej ustawy konstytucyjnej. Pierwsze posiedzenie sejmiku słowackiego zwołane będzie do

Bratysławy przez prezydenta Republiki w 30 dni po wyborach.

Rząd słowacki mianowany będzie przez prezydenta Republiki na wniosek przewodniczącego Sejmu.

W Słowacji językiem oficjalnym powszechnego nauczania będzie język słowacki. Zgromadzenie narodowe wykonywać będzie władzę ustawodaw-

czą dla całego terytorium państwa, w zakresie przewidzianym konstytucją oraz w zakresie spraw dotyczących uregulowania działalności organów ustawodawczych rządu i wykonawczych gmin w sprawach dotyczących stosunków Republiki z zagranicą, w sprawach wojny i pokoju, w sprawach dotyczących emigracji, cel, transportu, poczt, telegrafów, telefonów, administracji,

długami państwa, zawierania pożyczek państwowych i komunalnych, w sprawach podatkowych, danin i monopoli.

Słowacja uczestniczyć będzie w wydatkach budżetowych resortów administracyjnych i przedsiębiorstw wspólnych dla całego państwa jedynie w proporcjach odpowiednich do wysokości podatków, które ustalać ma komisja przewidziana ustawą konstytucyjną.

Chaos polityczny we Francji

Gen. Konfederacja Pracy grozi strajkiem powszechnym

PARYŻ. Według zapowiedzi półoficjalnych, krążących w kołach parlamentarnych, zwołanie Izby Deputowanych oczekiwane jest na 6 grudnia.

Rząd stanie przed Izłą w trudnej bardzo sytuacji. Już obecnie komuniści i socjaliści przygotowują się do wyzyskania okresu czasu przed zebraniem się Izby na przeprowadzenie szerokiej kampanii agitacyjnej przeciwko dekretom.

Komuniści wezwali wczoraj swych członków do brania udziału we wszystkich zapowiedzianych manifestacjach komunistycznych.

Na otwarcie Izby socjaliści przygotowali już wniosek o zniesienie dekretu przedłużającego 40-godzinny tydzień pracy na kolejach. Wniosek ten wywołałby od razu na pierwszym posiedzeniu Izby wielką debatę na temat całego planu trzyletniego min. Reynauda.

Obrady Generalnej Konfederacji Pracy i rezolucje jej, uchwalone w ciągu dnia wczorajszego, przyczynią się do wzmożenia trudności.

Generalna Konfederacja Pracy aczkolwiek nie zdecydowała natychmiastowego ogłoszenia 40-godzinnego strajku, demonstracyjnego, to jednak nakazała zarządowi, by w walce przeciwko dekretom min. Reynauda nie cofnął się przed zastosowaniem strajku powszechnego.

Na terenie parlamentarnym nową większość na miejsce rozbitego Frontu Ludowego dotychczas, bynajmniej się nie tworzy. Przede wszystkim dzieki rozbieżnym tendencjom w łonie partii radykalnej.

W tych warunkach w kołach politycznych z coraz większą troską zastanawiają się nad dalszym rozwojem sytuacji we wnętrzu - politycznej.

Rozwiązanie Izby w razie nie

dojścia do skutku nowej większości rządowej uchodzi za mało prawdopodobne, gdyż przy skoncentrowaniu całej rozgrywki wyborczej na sprawie niepopularnych dekretów wybory mogłyby dać w ostatecznym wyniku ogromne sukcesy socjalistom i komunistom.

Stosunkowo najszerzej dyskutowana jest obecnie koncepcja przedłużenia kadencji obecnej Izby na 2 lata t. j. na okres 3 i pół lat, licząc od chwili obecnej, co pozwoliłoby może grupom parlamentarnym na

śmielsze podjęcie odpowiedzialności i utworzenie nowej większości.

Koncepcja ta natrafia jednak na tak szerokie i gwałtowne sprzeciwy, wychodzące nie tylko ze strony lewicy, że na razie ma ona niewielkie szanse realizacji.

W kołach parlamentarnych stwierdzają zatem zgodnie, że sytuacja jest w najwyższym stopniu skomplikowana i niejasna i nie pozwala na żadne przewidywania, sięgające poza połowę grudnia.

W Rzeszy mieszka 700.000 Żydów

Pół Berlina własnością Żydów

BERLIN. Prasa przynosi dane statystyczne, dotyczące żydowskiego stanu posiadania w Niemczech.

Z cyfr statystycznych wynika,

że majątek narodowy szacowany jest na sumę mniej więcej 200 miliardów marek, stanowiący własność 80 milionów obywateli.

W Rzeszy znajduje się obecnie 700 tysięcy Żydów, w rękach których znajduje się, według szczegółowych obliczeń, nie mniej, niż 8 miliardów marek.

Na głowę obywatela Rzeszy - Niemca przypada przeciętnie 2500 marek majątku, na głowę zaś Żyda przypada przeciętnie kwota 11.428 marek.

Jak z tego widać, na głowę każdego Żyda w Niemczech przypada przeszło 4 i pół raza tyle majątku, co na każdego obywatela Rzeszy - Niemca.

W okresie inflacji w Niemczech ponad połowa własności nieruchomości w Berlinie przeszła w ręce żydowskie. Dziś sytuacja jest taka, że Żydzi, stanowiący zaledwie 3,8 procent ludności Rzeszy, są właścicielami połowy Berlina.

ŻĄDAMY KOLONII!

Kolonia dla emigrantów żydowskich

Rząd angielski nie powziął jeszcze decyzji

LONDYN. W pierwszych dniach przyszłego tygodnia premier Chamberlain złoży oświadczenie w sprawie osiedlenia Żydów niemieckich w koloniach angielskich.

Jak premier wczoraj ponownie potwierdził w Izbie Gmin, rząd angielski pozostaje w kontakcie z całym szeregiem gubernatorów generalnych, między innymi również z gubernatorem Tanganiki.

Na zapytanie jednego z posłów konserwatywnych, czy Anglia czyni starania w kierunku umożliwienia niemieckim Żydom imigracji do Tanganiki, Unii Południowo-Afrykańskiej,

Kamerunu lub francuskich terytoriów kolonialnych, prem. Chamberlain udzielił odpowiedzi wymijającej.

NOWY JORK. „New York Times” ogłasza artykuł redakcyjny na temat uchodźstwa żydowskiego, wyrażający poglądy przywódców oraz finansjery żydowskiej Ameryki.

Dziennik stwierdza, że zagadnienie to powinno być rozwiązane przez znalezienie słabo załudnionej kolonii, należącej do jednego z państw europejskich, gdzie skierowane byłoby uchodźstwo.

Emigrantów należy zopa-

trzyć w potrzebne środki techniczne i wspierać przez kapitały szukające inwestycji. Rządy państw powinny znaleźć środki na realizowanie tego projektu i nie uważać tego za dobroczynność, lecz zamierzenie w dobrze zrozumianym interesie własnym, który usunie stan zapalny, grożący stale zatargami.

HAGA. Holenderski komunikat urzędowy przestrzega, iż mylnie jest utrwalające się za granicą mniemanie, jakoby Holandia otworzyła swe granice dla uchodźców żydowskich.

Holandia przyjmie tylko bardzo ograniczoną ilość tych u-

chodźców, przy czym każdy uchodźca uzyskać musi poprzednio specjalne zezwolenie holenderskiego ministra Sprawiedliwości.

Wyjeżdżający bez tego zezwolenia zostaną natychmiast odtransportowani z powrotem.

W związku z możliwością większego napływu uchodźców do Holandii rząd holenderski zarządził specjalne wzmocnienie ochrony pogranicza.

W ramach ściśle indywidualnych rząd holenderski dopuścił partię dzieci żydowskich, którymi zajął się specjalny komitet. Rząd przygotowuje poza tym dwa obozy dla uchodźców.

PEŁNA TABELA LOTERII

Druga klasa — 2 - gi dzień ciagnienia

I i II ciagnienie
GŁÓWNE WYGRANE.

Stala główna wygrana zł. 5.000

Wielka wygrana 7686

Zł. 10.000 na n-ry: 93300 87748

Zł. 5.000 na n-ry: 13006

Zł. 2.000 na n-ry: 0485 33123 89061

84925 129828

Zł. 1.000 na n-ry: 435 20183 28836

40490 85591 128447

Zł. 500 na n-ry: 17785 18363 23319

40344 48528 87908 52975 75345 81017

128453 13785 146294 159089

Zł. 250 na n-ry: 19257 2550 3125

3600 4654 0025 5812 13272 13869 28711

29269 30451 37661 42953 47927 50872

34751 55143 57486 66235 71201 73017

82446 85949 89300 101729 104395

113287 115304 116223 119704 121186

131834 126349 126387 127537 130939

134783 141812 145722 147475 147683

149689 150305 152376 155357 156902

159059

PO 125 ZŁOTYCH

13 139 528 802 1444 559 2249 330 76

498 658 85 878 950 3120 5 36 297 397

4266 470 862 4 728 99 8126 220 89 382

310 772 883 8272 820 96 7017 32 54

317 690 991 8043 145 244 523 651 758

73 814 48 9056 72 133 381 478 584

141 454 62 724 11002 155 232 928

12056 864 13410 547 79 781 14014 143

237 926 15619 77 848 16115 452 704

17176 904 18259 311 886 90 19225 310

68 927 36

20508 764 894 21114 304 60 22056

110 232 490 677 856 901 23007 205 843

245 51 25052 227 68 856 26248 473 787

953 27117 907 28001 68 138 84 317 87

475 811 699 32 29143 6 459 695

30102 298 445 546 805 29 82 31118

52 287 518 21 610 53 95 706 947 32637

65 765 810 60 88 320 184 200 74 355

492 660 792 889 34840 905 35727 36119

33 928 37045 379 485 600

38310 30 827 39187 205 747

40669 41137 277 445 576 42577 43199

389 863 44464 535 86 754 940 45388

998 46515 68 606 47437 701 48325 686

780 915 37 94 49712 68

50621 879 51091 556 955 52409 740

320 906 61 53264 378 580 698 54125

88 249 55396 833 67 56112 65 374 356

389 403 608 57169 574 636 852 976

38013 161 342 487 700 38 59197 426 818

967

60141 80 411 19 646 61165 229 640

62817 63345 63 445 600 64200 92 354

85002 217 52 638 92 724 68791 888

67135 256 68059 536 808 809 317 609

70413 774 827 64 71215 31 93 594 689

870 72450 645 783 808 73039 275 320

741 932 74422 75343 422 527 791

76175 614 23 77136 661 78280 694 870

995 79587 939 53 72

850 91338 39 551 673 778 82005 78

144 327 83045 48 579 778 84382 502

85069 359 585 86410 49 662 87213 422

784 940 59 88534 730 830 82 89400 825

923 91089 239 565 969 92070 350 483

734 952 93187 414 636 715 74 870 94616

701 82 800 95540 611 30 714 915 96361

428 48 97479 703 926 58199 704 897

99363 875

100219 41 101650 771 979 102092 143

471 629 917 24 103417 18 33 627 104021

067 105155 474 582 562 80 714 106232

363 468 556 871 107082 164 450 559

637 990 108282 580 849 109217 98 418

81 85 926

110213 331 492 519 737 92 111280

112592 788 85 113014 163 92 338 666

110409 932 115058 204 324 500 63 742

33 69 876 116092 251 47 372 721 889

117340 118442 755 119405 846 65 951

120168 525 121078 642 955 122190 323

712 23 123385 231 495 593 902 124874

125112 344 558 62 653 755 935 126843

905 76 127707 33 128271 317 609 829

129006 101 541 990

130680 131753 54 132140 521 619 823

133137 675 879 996 134301 135035 203

44 457 788 869 86 136072 466 858

187420 44 846 138069 306 533

140364 751 141337 73 489 543 142097

306 469 584 630 143010 184 814 17 963

144340 421 677 820 145068 901 146039

471 766 147136 516 28 94 690 148135

427 97 149280 304 30 777

150091 243 319 413 515 832 734 69

831 151225 99 647

152792 904 47 153387 447 154006

159 451 553 649 88 155193 625 75

158030 266 78 157073 157 318 533 98

600 158230 771 159071 103 247 795

PO 62.50 ZŁOTYCH

155 552 607 9 871 900 1030 168 499

2226 414 61 960 3224 427 530 69 774

4097 201 715 810 915 70 85 5046 124

552 687 6170 220 42 354 83 601 7042

102 44 275 307 52 61 513 625 912

4142 221 71 345 509 82 606 826 9127

354 433 915 77

10857 943 11085 173 272 302 3 92

457 715 121136 352 844 66 78 13028

312 393 584 690 882 929 57 14013 58

274 343 4 92 612 727 70 871 941 15029

995 716 918 24 16151 271 221 864 83

353 95 17260 18067 200 435 660 2 802

998 19 051 3 91 140 1 286 382 636 870

42

20466 21023 164 203 369 70 404 76

95 607 58 72 807 83 929 221 86 251

116 454 716 23064 167 285 322 469

24072 363 86 440 65 536 74 941

15047 141 282 377 815 921 53 98 26200

829 11284 115341

11527 558 116283 117430 119224 321

702 930 48 122247 123457 545 737

125886 126695 127097 18319 632 769

816 129533 646 821 130265 658 767

131236 440 132321 133035 134142 456

15684 136473 787 908 137292 920

138378 139393 632 140308 513 14192

14264 144362 488 145585 14672 157091

283 148064 636 812 981 150444 151684

963 152212 36 584 153318 855 154244

546 155015 617 156201 375 157322

158263 86 99 19387

PO 62.50 ZŁOTYCH

515 94 790 158821 39 42 494 681

757 3541 4066 638 912 5190 368 692

6136 84 548 62 67 924 7222 553 636

8999 9206 469 92 503 865 10186 735

899 11439 94 776 836 12102 709 304

47 13472 79 513 913 28 14371 420 520

601 54 995 15707 16194 303 436 17357

463 18133 337 101666 204 685 20070

634 21191 22127 69 23358 51 4812 54158

586 978 5030 243 402 638 814 26661

548 27152 28003 95 246 561 30037 818

935 31083 357 472 646 981 32033 86

423 47 766 862 916 33186 324 498

34710 34 35370 472 613 748 874 943

36845 993 37240 380 633 735

38052 566 943 39139 77 338 479 40038

368 420 581 730 78 834 41894 42328 36

Rewolta na Rusi Podkarpackiej przybiera wciąż na sile

BUDAPESZT. Specjalni wysłannicy dzienników budapeszteńskich informują z pogranicza karpatoruskiego o ciągle potęgującym się wewnętrznym rozpręczeniu pozostałej przy Czechosłowacji części Rusi Podkarpackiej.

Rządowy „Eesti Ujsag” donosi, że żołnierze czescy narodo-wości rusińskiej masowo porzucają swe pułki, przyłączając się do oddziałów powstańczych.

Doprowadzona do rozpaczki rekwiizyjami i terrorem władz czeskich ludność sama pali swe domy i uzbrojona w siekiery, wi- dły i kosy, rzuca się na żandar- mów czeskich, padając gęsto od- kul czeskich.

Ludność z przerażeniem my- śli o tym, że gdy nastąpią zamie-

cie śnieżne, co już w ogóle wy- kluczy wszystkie możliwości komunikacji z zachodem, klęska głodu i zarazy zdziesiątkuje lud- ność.

Dziennik donosi, że w Hust i okolicy już obecnie zdarzają się wypadki tyfusu a nawet chole- ry, co jednak władze czeskie trzymają w tajemnicy.

Korespondent „Oraj Uj- sag” donosi, że grupa powstań- ców wysadziły w powiecie kil- ka mostów na jedynej szosie łączą- czej obecnie Ruś Podkarpac- ką ze Słowacją, w wyniku cze- go komunikacja jest niemal unie- możliwiona. Stale uszkadzane jest również jedyne połączenie telefoniczne z Pragą.

Do Ungwaru nadeszły wczoraj

wiadomości, że miasto Wiel- ki Sewiliusz zajęły oddziały po- wstańcze. Rozkład wśród wojsk czesko-słowackich na Rusi Pod- karpackiej przybiera już ogrom- ne rozmiary. Żołnierze czescy setkami przechodzą na stronę węgierską i zgłaszają się u władz węgierskich.

W wielu miejscowościach do- szło do krwawych starć między żołnierzami narodowości węg- ierskiej i ruskiej a Czechami.

Jak donosi „Pester Lloyd” z Ungwaru, w miejscowości La- rios oddziały stacjonowanego tam pułku artylerii odmówiły posłuszeństwa, zamierzając przejść na stronę węgierską. Od działom tym zastąpił drogę pułk piechoty i po zaciętej walce je rozbroił.

Ruś Podkarpacka nie rezygnuje z przyłączenia do Węgier

BUDAPESZT. B. minister Ru- si Podkarpackiej Fencik wygło- sił przez radio przemówienie, w którym oświadczył m. in., iż przewoźcy wszystkich partyj ruskich, a wśród nich obecny premier Wołoszyn i obecny mi- nister Baczyński podpisali me- moriał przesyłany na początek października wielkim mocarst- wom a domagający się niepo- dzielności Rusi Podkarpackiej, prawa samostanowienia i plebi- scytu. Takie też było żądanie rady ministrów.

Wszyscy przedstawiciele ży- cia kulturalnego, politycznego i ekonomicznego Rusi powzięli w dn. 3 listopada jednomyślną de- cyzję, w myśl której Ruś Pod- karpacka domaga się przyłączenia do Węgier, którym przyzna- no miasta Unvar i Munckacs.

Była to jednomyślna decyzja narodu ruskiego i dziś przedsta- wia ona niezłomną wolę narodu, który domaga się na podstawie pełnej autonomii, przyłączenia do Węgier.

— Nród ruski — mówił dalej dr. Fencik — mógł w ramach

państwa węgierskiego w ciągu stuleci zawsze zachować pewną niezależność.

Traktat w Trianon włączył Rusinów do państwa czesko-słowackiego, zapewniając im prawo do autonomii, które jednak nigdy nie było przez Czechów szanowane.

Rusini żywili nadzieję, że o- becnie po tym, gdy Chamberlain i Hitler osiągnę

Wesoły Kącik

Dziury w ścianie

Byłem nie dawno w sądzie. I wzruszyłem się szczerze nie zwykle rozsądnym wyrokiem, który zapadł w dość rzadkiej sprawie.

Naręczona, panna Agnieszka, skarżyła narzeczonego, pana Kostka o pobicie.

Ona miała podwiązane oko, on utykał.

O co się pobili? O co im poszło?

O fotografie! A właściwie nie tyle o fotografie, co o dziury w ścianie.

Panna Agnieszka była bardzo sentymentalna i całą ścianę nad swoim łóżkiem obwiesiła fotografiami narzeczonego.

A gdy po raz pierwszy znalazła się w jego kawalerskim pokoju, stwierdziła z bólem, że na ścianach nie ma ani jednej fotografii.

— Kosztuś! — powiedziała rozgoryczona. — Tak wygląda, jakbyś mnie wcale nie kochał... Żeby ani jednej mojej fotografii na ścianie?!...

— Kocham cię! — zapewnił ją pan Kostek. — Ale fotografii za żadne skarby do ściany nie przybiję!

— Dlaczego?

— Bo się od tego dziury w ścianie robią, a po tym się robactwo lęgnie. Nie chcę cierpieć!

— A ja mogę cierpieć? — uśmieła się panna Agnieszka. — Całą ścianę dla ciebie podziurawiłam. I choć czasem cierpię, bo rennie w nocy swędzi, to nic nie mówię, bo to z miłości!

Ale pan Kostek się zawziął. — Nie będę ściany dziurawił z miłości! Można się kochać i bez dziur w ścianie.

Panna Agnieszka również się uparła i postanowiła postawić na swoim!

I pewnego dnia w czasie nieobecności pana Kostka odwiedziła jego kawalerski pokój z młotkiem, paczką gwoździ i paczką swoich fotografii.

Niespodziewanie nadszedł pan Kostek i zastał ukochaną w czasie przybijania fotografii do ściany.

— Nie dam sobie mieszkania zanieczyszczać! — ryknął, zrywając już przybite fotografie.

Obrażona panna Agnieszka cisnęła młotek na ziemię, ale przez nieuwagę trafiła w nogę ukochanego!

Ukochany zawył z bólu i sądząc, że to było zrobione umyślnie, trzasnął ukochaną w oko!

Ukochana zapłakała boleśnie i z płaczem wybiegła z mieszkania.

I oto kochająca się para stanęła przed sądem. On jako oskarżony o pobicie. Ona, jako oskarżycielka.

Sędzia wysłuchał uważnie obydwie strony. I widocznie poza pozorną nienawiścią i uporem, dojrzał w ich oczach miłość, bo zaproponował:

— A może się pogodzicie?

— Dobrze! — zgodził się pan Kostek. — Ale pod warunkiem, że ona mi ścian nie będzie dziurawić.

— Nie! — uparła się panna Agnieszka. — Moja fotografia musi nad jego łóżkiem wisieć!

Sędzia pomyślał chwilę i zawyrokował:

— Zrobicie tak! Fotografia niech wisi. Ale, że pan się boi dziur w ścianie, to fotografię przyklepi pani klejem.

Narzeczeni spojrzeli sobie w oczy.

Cieężko pracująca, młodzikutka modystka

padła ofiarą ludzkiej nikczemności

Pozbawiona zarobku dziewczyna targnęła się na życie

Dom przy ulicy Grzybowskiej Nr. 68 w Warszawie od dawna już znany jest w tej dzielnicy z rozgrywających się na jego terenie awantur. Ciągłe kłótnie i swary stanowią istną udrękę dla spokojnych lokatorów, nie mogących w żaden sposób uwolnić się od tej plagi.

WOJOWNICZE RODZINY.

Na jednej z klatek schodowych zajmują sąsiadujące ze sobą lokale dwie rodziny: Darczyńskich i Cywińskich.

Jak to się bardzo często w podobnych sytuacjach zdarza, stosunki sąsiedzkie pomiędzy nimi nie są zbyt poprawne. Kłótnie i awantury niejednokrotnie już przeradzały się nawet w bójkę pomiędzy poszczególnymi członkami wojowniczych rodzin.

Na czele najzawziętszej „opozycji” stoi Darczyńska, nie pomijająca najdrobniejszych nawet okazji, aby wyrządzić przykrość swym sąsiadom.

Ostatnio wzajemna nienawiść zakończyła się dramatem, ofiarą którego paść może życie ludzkie.

PODŁE OSZCZERSTWO.

Do mieszkania Cywińskich zaczął przed pewnym czasem chodzić coraz częściej pewien młody człowiek. Ponieważ widywano go nieraz w towarzystwie 20-letniej Marii Cywińskiej, modystki, wszyscy byli przekonani, że stara się on o jej rękę. Sprawa przybrała jednak-

że zupełnie niespodziewany obrót.

Darczyńscy, którzy również zauważyli te wizyty w mieszkaniu Cywińskich, postanowili zrobić zakochanej parze „kawal”. Dowiedziawszy się, gdzie młoda dziewczyna pracuje, zadzwonili do tej firmy i właściciele opowiedzieli cały szereg uwłaczających godności Cywińskiej oszczerstw.

Nie wnikając w to wcale, czy „informacje zycziwych” nie są tylko wyssane z palca, właści-

cielka sklepu wynowiła dziewczynie miejsce, nie mając zamiaru, jak sądziła prawdopodobnie, trzymać w swym przedsiębiorstwie niemoralnie się prowadzącej dziewczyny.

W PRZYSTĘPIE ROZPACZY.

Pozbawiona pracy Cywińska znalazła się w tragicznej sytuacji. Przez długi przeciąg czasu starała się otrzymać jakiekolwiek zajęcie, nie było to jednak łatwe. Pod wpływem spotykanych wszędzie zawodów, dziewczyna postanowiła odebrać sobie życie.

Przygnębiona do ostateczności brakiem pracy kupiła buteleczkę esencji octowej i wypila całą jej zawartość.

Ofiarę zawięzi sąsiedzkiej i zwykłej ludzkiej podłości przewieziono do szpitala Dzieciątka Jezus. Stan młodzikutkiej desperatki jest dość ciężki. Czy uda się utrzymać ją przy życiu—nie wiadomo.

Wstrętne intryga może okazać się straszliwa w skutkach. (r.)

KASZEL

UPORCZYWY ŁAGODZI I USPAKAJĄ SYROP ŻYWKOSTU ŚWIEŻY
Mgr. E. GOBIECA SPRZEDAŻ: APTEKI I DROGERIE. SKŁAD GŁÓWNY
W. WA MIODOWA 14. Flakon 3 złote.

Witos powróci do kraju

na wezwanie Rady Nacz. Stronnictwa Ludowego?

W numerze „Il. Kur. Codz.” z dn. 19 b. m. zamieszczono nader sensacyjną wiadomość, dotyczącą b. prezesa Stronnictwa Ludowego Wincentego Witosa.

Jak wynika z treści tej notatki, Rada Naczelną Str. Ludowego ma zwrócić się do Witosa z wezwaniem do powrotu na teren Polski.

Witos, jak podaje „I.K.C.”, zgodził się podobno na tę pro-

pozycję i wróci do kraju, oddając swą sprawę do decyzji miarodajnych czynników.

Na terenie stolicy potwierdzenia tej wiadomości nie znajdujemy.

„Wieczór Warszawski”, komentując wiadomość I.K.C., zaznacza, iż pokrywa się ona całkowicie ze stanowiskiem czynników miarodajnych, które

niejednokrotnie już dawały do zrozumienia, że w razie powrotu Witosa do kraju może liczyć na takie przyjęcie, jakie zastoso-

sowano wobec b. posła socjalistycznego d-ra Pragiera. Jak wiadomo, odbył on krótką, formalną tylko raczej karę więzienia i został ulaskawiony z przywróceniem mu praw politycznych.

Rak - największy wróg ludzkości

Walka z nim musi być bezwzględna i nieustanna

Do ostatnich nieomal czasów ludzkość nie znała zupełnie sposobu na zwalczanie straszliwej choroby: raka. Setki i tysiące osób padały ofiarami złośliwego nowotwora, na którego, zdawało się, nie ma żadnej rady.

Czterdzieści przeszło lat temu świat zelektryzowany został sensacyjną wieścią: znaleziono sposób skutecznego zwalczania raka! Genialna rodaczka nasza Maria Skłodowska - Curie wraz z mężem swym w cisy laboratoriów dokonali epokowego odkrycia, że raka można zwalczyć radem.

Szybkimi krokami posuwają się naprzód dalsze ulepszenia i wynalazki. Dziesiątki klinik i szpitali przeciwrakowych zapełniają się chorymi, aby po odbyciu przez nich kuracji przemienić ich z powrotem w zdrowych ludzi.

I w Polsce także powstaje taka dobroczynna dla ludzkości lecznica. Jest nią Instytut Radowy im. Marii Skłodowskiej - Curie przy ul. Wawelskiej 15 w Warszawie.

Głównym „kapitałem zakładu” Instytutu jest 1 gram radu. Może wygląda to nieco śmiesznie, ilość ta jednak jest w rzeczywistości bardzo znaczna. Są zakłady nie posiadające nawet jednej dziesiątej grama cudownego pierwiastka.

Wartość radu jest olbrzymia. 1 gram kosztuje obecnie około 200 tysięcy złotych.

Rozdrobiony w ułamkowe części miligrama rad umieszczony jest w specjalnych tubkach z platyny, które umieszcza się na chorym miejscu pacjenta. Tajemnicze, niewidzialne promienie zwalczają chorobę.

Instytut nasz wyposażony jest w najbardziej nowoczesne urządzenia. Setki pacjentów

zgłaszają się bezustannie, błogosławiąc następnie dobroczynny rad, zwracający mu, zdawałoby się, utracone już na zawsze zdrowie.

Doceniając kolosalne znaczenie walki ze straszną chorobą urządzony zostanie Tydzień Przeciwrakowy. Rozpocznie się on w dniu 23 b. m. i obejmie cały teren Państwa. Tygodnie takie organizowane są wszędzie. Jest to najlepszym dowodem, iż znaczenie, przywiązywane do skutecznej walki z rakiem wszędzie jest należycie doceniane.

Tydzień, który rozpocznie się w Polsce, ma trzy zasadnicze zadania: nawiązanie kontaktu z całym społeczeństwem, zbiórka funduszy na dalszy rozwój walki z rakiem oraz uczczenie pamięci naszej genialnej rodaczki M. Skłodowskiej - Curie i

Rentgena. Zaznaczyć tu jeszcze trzeba, iż w walce z nowotworem prócz radu wielkie usługi oddaje wynalazek tego ostatniego uczzonego.

Rezultaty, osiągnięte w Polsce na polu skutecznego zwalczania raka, są ogromne. Jest to w pierwszym rzędzie dziełem grona lekarzy, pracujących w Instytucie. Wymienić tu w pierwszym rzędzie należy dr.: Łukaszyczka, Rahożę, Noblinównę, Zakrzewskiego, Laskowskiego. Zasługi ich, położone w walce o zdrowie ludzkości, są olbrzymie.

Sądzić należy, iż podczas trwania Tygodnia nikt nie odmówi swego udziału i pomocy. Walka z nieubłaganiem i strasznym rakiem musi być bezwzględna coraz bardziej owocna, i nieustanna. (rozw.)

ŁUPIEŻ POWODUJE WYŁYSIENIE „ŁUPIEŻOL”

Chińczycy są zadowoleni z postępu walk pod Kantonem

SZANGHAJ. Według twierdzenia komunikatu chińskiego, przebieg walk o Kanton jest, jak dotychczas, zadowalający dla stolicy chińskiej.

Na najbliższym do Kantonu odcinku frontu pod Siao Ping, walki trwają w odległości 12 km od Kantonu.

Zatopiony parowiec hiszpański spowodował katastrofę

PARYŻ. Holenderski parowiec towarowy „Walborg” natrafił w pobliżu Bajonny na wrack zatopionego nie dawno hiszpańskiego parowca rządowego „Mar Caspiro”. Parowiec zderzył się z wrac-

kiem i zatonął niemal u wejścia do portu bajeńskiego. Zalogą złożoną z 18 ludzi została uratowana.

Parowiec holenderski „Walborg” wioził ładunek węgla i posiadał pojemność 1800 ton.

PROSZKI
Kogutek
GRYPA. PRZEZIEBIENIE
BOLE GŁOWY. ZEBÓWITA
GASECKIEGO
Ze sobą wziętych proszków w słoiczku „KOGUTEK”
w aptekach i w sklepach w TOREBKACH

TAJEMNICA CZARNEJ DAMY

K. RYLSKI

SENSACYJNA POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA OSNUTA NA PRAWDZIWYCH ZDARZENIACH

Poradzki dowlókl się wreszcie do Warszawy, ale gdy stroju żebraka przybył do domu, dozorca nie poznał go i chciał go wyrzucić za bramę.

Dozorca spogląda na niego znowu podejrzliwie... Zgniewało go, jak widać, że taki żebrak śmie go nazywać po imieniu.

— Skąd pan mnie zna?... Jakim prawem nazywa mnie pan po imieniu?

— Antoni, bójcie się Boga! — ujął Poradzki oburzać głowę. — Czy pan mnie naprawdę nie poznaje?

— Mój panie — niecierpliwi się dozorca. — Niech się pan nie wygłupia, taki stary i taki głupi...

— Panie Antoni, niech no pan lepiej przyjrzy mi się, czy pan mnie naprawdę nie poznaje?

— Widziałem już pańską twarz! — odrzekł dozorca, uśmiechając się lekceważąco.

— Przecież ja jestem... — głos urwał mu się, wydaje mu się, że ziemia zapadnie się pod nim.

— Pan na pewno sam nie wie, kim pan jest — machnął dozorca ręką i chciał się odeń odwrócić.

Seweryn Poradzki zagroził mu jednak drogę. Oczy jego rozwarły się szeroko. Twarz jego wykrzywiła się jak do płaczu. A gdy nabral znowu nieco tchu, powiedział:

— Antoni, czy nie poznajecie swego własnego lokatora?

— No, idź pan już, idź pan już — odpycha go od siebie, jak obłąkanego.

— Jestem Seweryn Poradzki — zawołał wreszcie nieszczęśliwy. — Czyżbym się naprawdę tak zmienił, że pan mnie nie poznaje?

Chwilę stoi dozorca, przerażony. Spogląda na opuszczonego dziada, wnet wkradł się na jego usta uśmiech. Jeśli to nie wariat — pomyślał dozorca — to jest to na pewno jakiś maniak!... Na pewno nie jest to normalny człowiek, bo wszyscy znają dobrze dzieje fałszywego Poradzkiego, który został wykryty przez policję... Któż by po tym ryzykował po raz drugi?

— Ach, tak, to mam przyjemność z moim lokatorem, Sewerynem Poradzkim — poczał dozorca bawić się kosztem tego „obłąkanego”.

— Oczywiście! Czy pan mnie wciąż jeszcze nie poznaje? — odczuł Poradzki ton lekceważenia, którego boli go teraz i gnębi.

— A czy znał pan chociaż tego Poradzkiego? — zapytał dozorca.

— Jak to miałbym go nie znać? — oczy Poradzkiego stają się błędne; zrozumiał, że nikt mu nie dozwierza. — Sam jestem przecież...

Dalsze jego słowa przerwał głośny śmiech dozorca, który aż zakrztusił się:

— Cha, cha, cha! Też humoru wam nie brak! Na co się wariat może zdobyć!

Śmiech dozorca zmieszał Poradzkiego jeszcze bardziej. Widzi teraz, iż dalsza rozmowa z dozorcą jest bezcelowa. Chce wejść na schody. Ale dozorca, który pokłada się ze śmiechu, zagradza mu drogę i powiada ostrym tonem:

— No, idź pan, idź pan, mam coś jeszcze do roboty...

— Ale proszę mnie puścić na górę!

— Powiedziałem już, że takim nie wolno wejść do tego domu!

— Pragnę wrócić do swego mieszkania!

— Jeśli pan będzie nadal tak bezczelny, wtedy odprowadzi pana policja już gdzie należy... Za krótki...

— Bójcie się Boga, panie Antoni! — załamał zrozpaczony Poradzki dłonie. — Nie wypuszcza mnie pan do mego mieszkania? Do mojej żony i dzieci?

Mimo woli roześmiał się dozorca znowu:

— Powiadam dobrocią, wynoś się pan, taki pomysł miał przed panem już kto inny... Była cała afera...

Poradzki stanął, jak trafiony piorunem. Spogląda na wpół obłąkany na dozorcę i pyta:

— Co pan powiada? Jaka afeta?

— No, tak, gdyby pan wiedział, że ktoś wykozystał sytuację i podał się jako Seweryn Poradzki, nie próbowałby pan tego po raz drugi... Niech pan wymyśli co innego... Coś bardziej mądrego...

— Jestem przecież Seweryn Poradzki! Mój Boże, co się z wami dzieje!

— Tak, tak, pan jest! — pragnie się w końcu odeń dozorca odczepić — Niech pan sobie idzie, nie mam czasu dla pana!...

— Pan mi nie dowierza?... — Musiałby pan być młodszy, przystojniejszy i ładniejszy... Zresztą, niech mi pan głowy nie zawraca bo zawołam w końcu policjanta i to wszystko źle się dla pana skończy...

— Proszę, niech pan zawezwie policjanta, w przeciwnym razie będę zmuszony to sam uczynić...

— Ach, tak — rozłościł się dozorca na dobre. — A więc jak jest pan tak bezczelny...

Ale w tej chwili „zebrak” stanął jak wryty słysząc za sobą znane sobie dobrze głosy dziecięce.

Odwrócił się gwałtownie, i ujrzał swoje dzieci, które właśnie wracały ze szkoły.

Rozmawiały ze sobą, żywo gwarzyły opowiadając jakąś historyjkę. Nie zwracając wcale uwagi na obcego mężczyznę, który rozmawia z dozorcą, chcą wejść na schody.

Poradzki przyjrzał im się, sądząc, że dzieci może poznają go. Ale gdy spostrzegł, że przechodzą obojętnie, serce jego zabiło niespokojnie.

Dozorca obserwował również tę scenę, i doszedł do wniosku że ma do czynienia z człowiekiem nienormalnym.

W końcu zerwał się Poradzki, i widząc, że za chwilę znikną na schodach, wyciągnął do nich ręce zawoławszy:

— Dzieci kochane!

Dzieci przeraziły się tego okrzyku, odsunęły się od nieznanego dziada...

Przypomniały sobie historyjki o dziadach, co porywają dzieci do swej torby...

— Mamo! — zawołały wystraszone.

— Poradzki zdążył je jednak objąć, i zawołał głosem rozpaczliwym:

— Zbysio! Aneczka! Dzieci kochane! Czy nie poznajacie swego tatusia? Nie uciekajcie! Nie uciekajcie! Widzicie przecież, że tu stoje...

(Dalszy ciąg jutro).

GDZIE MOJ MAZ?

Z. LIRSKI

TRAGICZNE DZIEJE TROJGA LUDZI RZUCONYCH NA FALE LOSU

Gdy Nelly weszła do Gabinetu szefa, mister Hopkins zakomunikował jej że może zostać najszcześniejszą kobietą w Ameryce

— Ach, wy piękne dziewczęta! Nie zawsze jednak szczęście przychodzi samo, jak przypuszczacie, czasem należy wyciągnąć po nie rękę i szybko przysiągnąć...

Serce Nelly jeszcze ciągle waliło jak młotem. Jego ostatnie słowa potwierdzały całkowicie przypuszczenie, do którego przed chwilą doszła.

Wynikało z tego niezbitie, że mister Hopkins był tym „szczęściem”, po które miała wyciągnąć rękę...

Nelly była już doświadczona. Wiedziała, że wiele młodych sprzedawczyń musi natknąć się na „miłość”, którą narzucają im ich szefowie... Czy teraz i jej miałoby się to przytrafić?

I gdy znów chciała przepędzić tę myśl, która napawała ją wstrętem i zamierzała po raz trzeci powtórzyć swoje oświadczenie: „nie rozumiem”, mister Hopkins oświadczył:

— Miss Nelly, proszę teraz uważnie przysłuchać się temu, co pani zakomunikuję. Proszę teraz o niczym innym nie myśleć... Ale proszę przed tym odpowiedzieć mi na jedno: czy chce pani zostać najszcześniejszą kobietą w Ameryce?...

— Tak... Ale...

— Proszę mnie posłuchać, miss Nelly. Nie mamy wiele czasu do stracenia. Zbliżają się ostatnie godziny... I aby pani od razu wszystko zrozumiała, z miejscy przystąpię do sedna sprawy... Proszę, niech pani przeczyta to zawiadomienie, a wówczas wszystko stanie się dla pani jasne.

Rzekłszy to, mister Hopkins podał Nelly egzemplarz gazety „New York Times”. Nelly zaczęła czytać wskazane jej zawiadomienie i ogarnęło ją jeszcze większe zdumienie...

W gabinecie mister Hopkinsa zaległo milczenie. Słyszało się tylko szelest gazety, którą trzymała w drżących rękach Nelly...

Już dwa razy przebiegła szeroko rozwartymi ze zdumienia oczyma zawiadomienie, które wskazał jej mister Hopkins i które było następującej treści:

„Uwaga! Uwaga! Uwaga!

„Dziś o godzinie dziesiątej wieczór odbędzie się wreszcie dawno oczekiwany konkurs piękności, na którym nastąpi wybór najpiękniejszej kobiety Nowego Jorku! Obrana królową piękności będzie jednocześnie mianowana „Miss Ameryką”. Dwie następne z kolei kandydatki zostaną również odznaczony. Obrana królową piękności czekają niezwykle niespodzianki. „Miss Ameryka” zostanie zgodnie z przyjętą tradycją z miejsca zaangażowana przez jedną z wytwórni hollywoodzkich. Zarówno jury, w skład którego wchodzi najslawniejsze osobistości Nowego Jorku, jak i nazwisko popularnego impresaria, Filipa Jacksena, który organizował już podobne konkursy, dają gwarancję, że dzisiejszy konkurs będzie przeprowadzony z całkowitą bezstronnością i że rzeczywicie najpiękniejsza kobieta Nowego Jorku zostanie uznana za miss Amerykę”.

Nelly zaczęła już po raz trzeci czytać to zawiadomienie, chcąc zrozumieć, jaki to ma z nią związek...

Czy w tym celu wzywał ją do siebie mister Hopkins?

— Co pani na to powie, miss Nelly? — przerwał w końcu milczenie mister Hopkins i przyglądał się jej z uśmiechem — Czy pani wcale nie interesuje się tego rodzaju sprawami?...

— Nie...

— A teraz, gdy pani to przeczytała?...

— Nie rozumiem... — odparła z rozbrajającą szczerością Nelly, która powoli wracała do równowagi.

— Czy pani naprawdę nie rozumie?

— Nie...

— Czy pani rzeczywiście jest tak naiwna?...

— Nie wiem, co pan ma na myśli, mister Hopkins, — twarz jej oblała się rumieńcem.

— W takim razie wyjaśnię to pani. Chcę... uważać, że powinna pani wziąć udział w dzisiejszym konkursie...

Słowa te wywołały na niej piorunujące wrażenie. Krew uderzyła jej do twarzy, poderwało ją coś z miejsca, i z trudem chwytając oddech, nie mogąc wymówić słowa. Nigdy nie przypuszczała, że usłyszy podobną propozycję...

— Co? Co?... — wykrztusiła w końcu, jak gdyby rzeczywiście nie słyszała tych słów.

— Co panią tak oszołomiło, miss Nelly? Sądzę, że nie powinna pani przepuścić tak wspaniałej okazji! Należy wyciągnąć rękę po szczęście, nie zawsze ono samo przychodzi... A czasu jest mało, doprawdy liczone godziny...

— Ale... mister Hopkins...

— Ach, miss Nelly, pani sobie wcale nie wyobraża, co to może być za szczęście dla pani. Nie wolno długo nad tym się zastanawiać...

— Ale... ja... — zrozumiała wreszcie Nelly, co jej proponuje szef i ogarnęła ją radość i przerażenie zarazem. — Dlaczego ja...

— Ach, miss Nelly, przypuszcza pani, że pani sama sobie nie da rady?... O to niech panią już głowa nie boli. Proszę to mnie zostawić. Ja już zgłoszę pani kandydaturę, ja już wszystko załatwię. A pani musi teraz zająć się przygotowaniem do konkursu... Musi pani mieć odpowiednią fryzurę... i suknie... Wszystko to biorę na siebie... Zresztą, już na miejscu wypiszę czek... Co pani się stało, miss Nelly? Czy znów pani źle się czuje?...

— Nie... nie... — Nelly wyglądała tak jak gdyby miała zaraz zemleć. Ale teraz już nie z przerażenia, ale z innego, nieznanego jej dotychczas uczucia...

— Czy już pani lepiej? — zapytał troskliwie mister Hopkins i podał jej szklankę wody sodowej — Nie rozumiem pani, miss Nelly! Inne na pani miejscu tańczyłyby z radością...

Nelly jednym haustem opróżniła zawartość szklanki i poczuła się znacznie lepiej. A tymczasem mister Hopkins w dalszym ciągu namawiał ją do wzięcia udziału w konkursie, zapewniając ją, że posiada wielkie szanse.

Zdumiona tym Nelly przerwała mu w pewnej chwili i zapytała:

— A czy pan... czy pan, mister Hopkins, mówi to wszystko poważnie?...

— Miss Nelly, czy pani nie wie, że ja, jako człowiek interesu, nie lubię niepotrzebnie tracić czasu? Pani już chyba poznała moją dewizę: „Czas to pieniądź”... Ale tym razem nie idzie o mnie, a tylko o panią mam na względzie wyłącznie pani osobiste szczęście...

(Dalszy ciąg jutro).

Kalendarz dnia

SOBOTA

19

Listopada

Elżbiety kr. Sewer.
Pencjana.
Śl. wiański: Drogo-
mira.
Słońca wsch. 7.2,
zach. 15.40.
Księżycy wsch. 4.2,
zach. 14.18.

KRONIKA HISTORYCZNA:

1370. Pogrzeb Kazimierza W. w Krakowie.
1655. Początek oblężenia Częstochowy przez Szwedów.
1794. Armia Rzeczypospolitej przestała istnieć.
1807. Deputacja Polaków przed Napoleonem w Berlinie.
1809. W bitwie pod Ocanna odznacza się 1 gieny polskie z Sułkowskim na czele.
1914. Bitwa legionowa pod Krzywoplotami.

PRZYSŁOWIA LUDOWE:

Nikt nie odgadnie, gdzie koło upadnie.

RADY PRAKTYCZNE:

Rybki złote w akwarium dobrze się przechowują gdy na 300 gram wody doda się 1 gram salicylu.

PAUL BRINGUIER

Hollywood — raj i piekło kobiet

Podczas przerwy obiadowej w atelier

Przedruk wzbroniony

Było południe. W Paramountie restauracja studia była wypełniona po brzegi. Była to duża oszklona sala, gdzie spożywała posiłek wszyscy ludzie zatrudnieni w studio, a więc mechanicy, gwiazdy, dyrektorzy i stażyści. Siada się tam na pierwszym z brzoza wolnym krześle, przy stoliku zajętym już przez dwie lub trzy osoby, których się wcale nie zna. Nikogo to nie zraża, ale przy tym nie zawiera się z sobą znajomości. Zjada się posiłek i odchodzi, mrużąc pod nosem do widzenia.

Posiłek ten, który jest

bardzo lekki, zjada się w pośpiechu. Wszyscy, od gwiazdy do mechanika, jedzą prawie to samo, mianowicie: salatek, sok owocowy, kawę lub lody.

Znajomy, który mi towarzyszył, wyliczył nazwiska tych, którzy nas otaczają i opowiedział ich dzieje.

— Niech pan spojrzysz na tego rudego młodzieńca w wielkich okularach. To Irving Berline, najslawniejszy w Ameryce kompozytor melodii tanecznych. A co najciekawsze, nie zna on w ogóle nut. Wszystkie swe piosenki komponuje gwizdząc. Przez cały dzień gwizdzą. Na jego służbie znajduje się trzech lub czterech prawdziwych muzyków. Są to jego sekretarze, którzy przekładają na język muzyczny jego improwizacje. Za wsze jeden z nich, zaopatrzony w papier do nut i ołówek jest przy nim. Nie opuszcza go nawet wówczas, gdy udaje się łazienki. Musi pan bowiem wiedzieć, że Berline komponuje wszędzie i zawsze, nawet podczas golenia się i wiązania krawata.

ZGUBIONA MELODIA.

— Ten, który siedzi przy nim — ciągnął dalej mój znajomy — jest również kompozytorem. W ubiegłym roku wydarzył mu się dość komiczny wypadek. Był zaproszony na wieczorek do Barbary Stanwyck. Było tam około pięćdziesięciu osób. O drugiej w nocy wszyscy byli już pijani. Kompozytor ten, który również był zalany w pestkę, zasiadł do pianina i skomponował melodię. Nikt, lub prawie nikt nie słuchał go. Ale to mu nie przeszkadzało. Był zachwycony swoim dziełem i mimo zamroczenia alkoholem powtarzał w kółko półgłosem:

— Boże, jakie to wspaniałe! Jest to murowany sukces! Jak to dobrze czasem upić się. Dodać to bodźca mojemu talentowi.

Następnego dnia obudził się po południu z silnym bólem głowy. Zaraz przypomniał sobie, że skomponował ubiegłej nocy melodię, która była wspaniała. Zresztą tylko tyle zdołał sobie przypomnieć. Uprzątnął sobie, że piosenka była bardzo ładna, ale melodii nie pamiętał. Mimo bólu głowy zerwał się z łóżka, odbiegł do pianina i starał się ją odtworzyć. Ale to mu się nie udało. Po dwu godzinach

nach bezowocnych wysiłków zrozpaczony zatelefonował do Barbary Stanwyck i opowiedział jej o swoim przeżyciu.

Barbara natychmiast zaczęła telefonować do wszystkich znajomych, którzy poprzedniej nocy byli u niej i pytała ich:

— Czy przypominają panu sobie, że Ralf skomponował wczoraj około godziny drugiej w nocy piosenkę? Pan był pijany? Jak wszyscy i nie pan nie pamięta? Szkoda bardzo, do widzenia.

Jednakże los jest czasem łaskawy dla pijaków. Wśród pięćdziesięciu gości znalazł się jeden, który pamiętał tę piosenkę. Znał się trochę na muzyce, nie pił poprzedniej nocy i był zachwycony melodią skomponowaną przez Ralfa. Barbara Stanwyck natychmiast zakomunikowała to kompozytorowi, który z miejsca udał się do przychodni abstrakcyjnej. Ten zaś przyszedł do pianina i jednym palcem zaczął wystukiwać melodię...

— To właśnie ta melodia! — zawołał szczęśliwy Ralf. Jakże to szczęśliwe, że pan wczoraj nie pił!

W ten sposób Ralf odnalazł swoją piosenkę, która ubiegłego roku była najpopularniejszym przebojem w Ameryce.

Mała dziewczynka z wielką niebieską wstążką we włosach, spacerowała od stolika do stolika. Wszyscy ją znali, każdy witał się z nią i głaskał ją po policzkach. Wallace Beery, który siedział samotny przy stoliku i był ponury, uśmiechnął się serdecznie gdy ją ujrzał i wziął ją na kolana.

— Jest to dziecko jednej ze

statystek — wyjaśnił mi znajomy — Matka jej umarła, a ojciec jest nieznany. Studio ją zaadoptowało. Za rok lub dwa pójdzie do gimnazjum. Grupa statystów, którzy są jej opiekunami, przypuszczają, że uda się trzymać ją z dala od studia i wyzwolić z macek molocha, który zwie się filmem.

Zagadnienie nielegalnych dzieci jest jednym z najbardziej zdumiewających w Hollywood, mieście, w którym panuje obłuda i rzekomo surowe obyczaje. Jeśli niezdolna statystka wyda na świat dziecko, nikt nie przywiązuje do tego wagi. Nie wolno jednak, aby niezamężna gwiazda wydała na świat dziecko. Jeśli przyzna się do tego, grozi jej zgłada. Zostanie natychmiast umieszczona na indeksie, będzie bojkotowana przez ligę obrony moralności i będzie zgubiona.

Ale na wszystko jest rada i gwiazdy znalazły sposób, który pozwala ukryć im to, że zostały matkami.

Jutro:

„Pod terrorem ligi kobietych”

POMADKI DO UST SZACHA

Puder witaminowy

KUPON

Imię

Nazwisko

Adres

.....

kolor dotychczas używanego pudru

PENNY

ZDOBĘDZIESZ POWODZENIE U MĘŻCZYZN, PIELEGNUJĄC RACJONALNIE CERĘ!

Najwybitniejsi lekarze dermatolodzy, zalecają stosowanie środków kosmetycznych, zawierających witaminę. Odkrycie witamin jest dla kosmetyki ukoronowaniem jej dotychczasowych celów. Puder „Penny”, zawierający witaminę, odżywia, konserwuje i uszlachetnia cerę, czyniąc ją zdrową i powabną. Przy stałym używaniu witaminowego pudru „Penny” cera nabiera wyglądu młodzieńczego, staje się aksamitna i idealnie

matowa. Pamiętajcie! Piękne Panie! Wdzięk i powodzenie zapewni Wam idealnie matujący Puder Witaminowy „Penny”.

Bezpłatną próbkę Pudru Witaminowego „Penny” otrzymać można po nadesłaniu wyżej umieszczonego kuponu za załączeniem znaczka pocztowego na gr. 15 pod adresem — firma „Gilot”, Warszawa — Wronia 71.

Na małej wokandzie...

Wymagający klient

czyli: „Próba generalna”

(A. E.) Nie należy jadać pojeżdżających potraw.

Przekonał się o tym pan Łukasz Maczek, który spożył taki obiad w nieznanej restauracji, bowiem, gdy wyszedł na ulicę, poczuł silny ból brzucha.

Ponieważ dolegliwość nie ustępowała, a przeciwnie, stała się po prostu nie do zniesienia, przeto pan Łukasz zmuszony był rozprzeżyć się za jakimś miejscem cichym a ustronnym.

Los jednak wyraźnie nie sprzyjał mu tego dnia i poszukiwania po bramach nie dawały rezultatu. Albo dozorczy nie było, albo klucza nie można było znaleźć...

Sytuacja stawała się tragiczna. Pan Łukasz, czując, że katastrofa się zbliża, wytrzeszczył rozpaczliwie oczy i naraz uśmiechnął się radośnie. Wzrok jego padł bowiem na wystawę sklepową, gdzie za szkłem lśniły krany, wianki emaliowane tym podobne przedmioty.

— Tu mój ratunek! — szepnął pan Łukasz i pospieszył wkroczyć do sklepu.

— Czym mogę służyć? — spytał właściciel magazynu.

— Siedzenie do obikacji mi potrzebne.

— Proszę bardzo. Droższe, czy tańsze?

— W najlepszym gatunku; w przeciwnym razie nie biorę.

— Oto coś dobrego.

— Wygląd ma niezegowaty — mruknął pan Łukasz. — Ale, uważasz pan kupiec, zanim wezmę...

To mówiąc, pan Łukasz blyskawicznie rozpiął spodnie i, nim kupiec zdążył mu przeszkodzić, siadł na sedesie.

— Coś pan zrobił? — krzyknął zrozpaczony właściciel magazynu.

— No a czegoś pan chciał? — odparł pan Łukasz, wdychając z ulgą. — Przecież kota w worku się nie kupuje. Musiałem wypróbować!

Mimo tej próby, pan Łukasz nie zdecydował się na kupno i w rezultacie powędrował do komisariatu, a po pewnym czasie — do sądu w charakterze oskarżonego.

Na rozprawie bronił się argumentem, że działał w stanie wyższej konieczności. Sąd jednak za jął inne stanowisko i skazał pana Łukasza na dwa tygodnie aresztu.

WODA MINERALNA W DOMU

KUPON

na BEZPŁATNĄ próbkę tabletek WODY MINERALNEJ.

Po otrzymaniu niniejszego kuponu Fabry Chem. Farm. AP. KOWALSKI Warszawa, Sienna 39 prześle bezpłatną próbkę tabletek jednego z niżej wymienionych rodzajów wód mineralnych ze wskazaniem sposobu użycia. Ems (selters), Wichy (grande — grille Celestins), Karlsbad, Marienbad, Kissingen, Apenta, Borzom.

Imię i nazwisko:

Adres:

Rodzaj badanych tabletek:

Nasz wielki konkurs filmowy

Dziesiąta lista zakwalifikowanych przez komitet redakcyjny

Zgodnie z zapowiedzią podajemy dziś dziesiątą listę kandydatów i kandydatek, zakwalifikowanych przez komitet redakcyjny:

63. Bronisław Sonnentfeld, Włochy
64. Jan Wł. Ostrowski, Tczew
65. Irena Bernartowicz, Legionowo
66. Zofia Drozdowiczówna, Wilno
67. Marian Stabon, Warszawa
68. Józef Pilecki, Warszawa
69. Jadwiga Florczakówna, Warszawa
70. Ryszard Ostrowski, Rembertów
71. Eugenia Bachtig, Warszawa
72. Stanisława Majewska, Warszawa

JUTRO DALSZY CIĄG LISTY

DINOL — DONT

rzeczywiście najlepsza PASTA do

ZĘBÓW

Deprawator nieletnich surowo ukarany przez sąd

Sąd Apelacyjny w Wilnie rozpatrywał po raz drugi sprawę byłego nauczyciela szkoły powszechnej, Michała Starzewskiego, oskarżonego o czyny nie moralne z małoletnimi uczniami.

Sprawa ta wyszła na jaw w roku 1935 i nauczyciela pociągnięto do odpowiedzialności sądowej. Sąd Okręgowy i Apelacyjny skazały go na 3 lata więzienia. Starzewski odwołał się wówczas do Sądu Najwyższego.

który przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia Sądowi Apelacyjnemu. Obecnie Sąd Apelacyjny ponownie wymierzył byłemu nauczycielowi karę 3 lat więzienia.

Królowa Egiptu powiła córkę

KAIR. Królowa Egiptu Fariada powiła wczoraj wieczorem córkę.

Marki po morderstwie przodownika

Policja powiatu warszawskiego na tropie zbrodniarza

Na całej linii Warszawa—Radzymin poprzez Targówek Zaczysze, Strugę i Pustelnik nie mówi się o niczym innym, tylko o skrytobójczym morderstwie, do konanym wieczorem dnia 16 bm. przez tajemniczego zbrodniarza na osobie komendanta posterunku Policji Państwowej w Markach, przodownika Stanisława Gossa.

Zbrodnia, o której zresztą pierwsi donieśliśmy wczoraj w formie jak najobszerniejszej, zadziwia wszystkich niezwykłą zachowaniem zamachowca, jak i niesamowitością po prostu okolicznościami, w jakich się rozegrała. Słyszeliśmy o morderstwie już nawet w tramwaju linii Nr. 18, zdążającym w kierunku stacji kolejki mareckiej.

W dusznym, niesłychanie przepełnionym wagoniku snującym się za dychawicznym samowarkiem, rozprawiają o zbrodni robotnicy, kobiety, młodzież.

— Czy zabity cieszył się ogólną sympatią? — pytamy w pewnej chwili jednego z robotników — Czy raczej należałoby przypuszczać, że miał wrogów?

— Jak można na takim sta-

nowisku nie mieć wrogów?!... Każdy posterunkowy niech tylko swoją powinność wypełnia, to zaraz znajdzie niezadowolonych, a co dopiero komendant posterunku, do którego przecież nie same tylko Marki należały, ale cała gmina! Miał wrogów, proszę pana, miał...

Z dalszych rozmów w kolejce jeszcze prowadzonych dowiadujemy się też mniej więcej w jakim środowisku szukać należy zbrodniarza, który nie zawahał się wyczekiwać pod parkanem wśród głuchej nocy, aby wreszcie, jak należy przypuszczać, znaleźć odpowiednią chwilę do wykonania swej zemsty.

Na miejscu, w Markach zdążyliśmy bezpośrednio w kierunku kościoła, za którym mieścił się właśnie urząd gminny i komenda posterunku.

W pobliżu miejsca skrytobójczego mordu gromadził się ciągle tłum. Tłum, w którym wszyscy „najpierw widzieli, najpierw słyszeli, najpierw znali”.

Z dokonanych tu obserwacji nabieramy wkrótce przekonania, że zbrodniarz znał swoją ofiarę doskonale i znał rów-

nież wyśmienicie rozkład zabudowań gminnych, a zbrodnię wykonał według następującego najbardziej prawdopodobnego opisu jednego z najbliższych sąsiadów:

— Noc ze środy na czwartek była niezwykle ciemna. — mówi on — z bliska nic nie było widać i łobuz wiedział dobrze, że nikt go nie spłoszy. Komendant wyszedł o wpół do dziesiątej ze światła i tym bardziej jeszcze poczuł się osłepiony ciemnościami nocy. Przystanął więc na chwilę, aby się nie przewrócić, ale tę właśnie jego ostrożność wykorzystał zbir, żeby jednym celnym strzałem położyć ś. p. Gossa trupem na miejscu.

Morderczy strzał do przedstawiciela bezpieczeństwa oddany został, jak już podawaliśmy, z dubeltówki, ładowanej grubą śrubicą i w następne kilka minut spowodował śmierć Stanisława Gossa, a zarazem sierotom żony i czworga małych dzieci...

Zawiadomione o morderstwie władze policji powiatowej przybyły wkrótce do Mark i podjęły dochodzenie, które według naszych informacji sakończyło się wczoraj wykryciem mordercy.

Zbira zdradziła przede wszystkim fuzja jako narzędzie zbrodni dość rzadko stosowane. Oczywiście również i alibi jego zawiodło, bowiem ani w godzinie zbrodni, ani po jej wykonaniu nie było mordercy w domu.

Niestety ze względu na dobro śledztwa nazwiska i bliż-

szych danych o mordercy podać nie możemy, choć mamy niezłomną nadzieję, że władze śledcze upoważnią nas do tego już lada godzina.

Traktat handlowy anglo-amerykański

WASZYNGTON. Wczoraj po południu w obecności prezydenta Roosevelta podpisany został w Białym Domu traktat handlowy anglo-amerykański. Układ obowiązuje od 1 stycznia 1939 r. na okres 3 lat i może być na 6 miesięcy przed wygaśnięciem wypowiedziany.

Pogrzeb prezydenta Atatürka odbędzie się w poniedziałek

ANKARA. Pociąg specjalny, wiozący trumnę ze zwłokami prezydenta Kamala Atatürka przybędzie do Ankary w niedzielę rano. Na dworcu obecny będzie prezydent Ismet Inonu, członkowie rządu oraz delegacje oficerskie. Honory wojskowe odda batalion piechoty.

Trumna będzie przewieziona na lawecie armatniej do gmachu Zgromadzenia Narodowe-

go, gdzie zostanie wystawiona na katafalku na widok publiczny. Podczas eksportacji z dworca artyleria odda salwę honorową: 101 strzałów.

Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek z udziałem prezydenta rządu, generalicji, wojska, delegacji zagranicznych. Eskortę honorową przy trumnie będzie stanowiło 12 generałów.

Z udziałem kanclerza Hitlera odbył się pogrzeb von Ratha

BERLIN. Wczoraj w godzinach popołudniowych odbył się w Dusseldorfie uroczysty pogrzeb zamordowanego w Paryżu sekretarza ambasady von Ratha.

Na pogrzeb przybył z Berlina

Hitler w towarzystwie szefa prasowego Rzeszy dra Dietricha i sekretarza stanu Hanke.

Przemówienie na cmentarzu wygłosił minister Spr. Zagr. Rzeszy v. Ribbentrop.

Niezwykła katastrofa lotnicza Zwłoki pilota zawisły na maszcie

BUKARESZT. Wydarzyła się tu wczoraj niezwykła katastrofa lotnicza. Samolot szkolny uderzył o maszt radiostacji lotniska bukareszteńskiego. Strzaskany aparat runął na ziemię, a zwłoki

pilota zawisły na maszcie radio-

wym. Wypadek, który rozegrał się w pobliżu toru wyścigowego, wywołał panikę wśród kilku tysięcy zgromadzonej tam publiczności.

Król Karol na manewrach angielskich wojsk pancernych

BUKARESZT. Prasa zajmująca się obszernie praktycznymi wynikami wizyty króla Karola w Londynie.

Dzienniki wieczorne, powołując się na wiadomości z autoryzowanych źródeł, donoszą z Londynu, że nie leżało w zamiarach króla Karola zaciągnięcie pożyczki w City lub kołach rządowych. Król Karol pragnie jednak rozwoju stosunków handlowych angielsko-rumuńskich, ewent. przy pomocy bieżących kredytów.

„Le Momut” donosi z Londynu, że City interesuje się bardzo rynkiem rumuńskim i za-

mierzają uruchomić specjalne kredyty eksportowe w sumie kilku milionów funt. szt. dla ożywienia handlu z Rumunią. Kredyty te gwarantowałyby eksportowi angielskiemu płynność jego należności w Rumunii.

LONDYN. Król Karol II i Wielki Wojewoda Michał spędzili dzień wczorajszy na zwiedzaniu najnowszych urządzeń angielskiego lotnictwa wojskowego.

Po obiedzie goście królewscy udali się do głównej kwatery korpusu armii angielskiej w Aldershot, gdzie byli świadkami manewrów wojsk pancernych.

Cała rodzina zatruta gazem świetlnym

Wczorajszej nocy wydarzył się we Lwowie wypadek zatrucia gazem świetlnym, któremu uległa cała rodzina.

Przy ul. Bema 21 mieszkała w suterynie rodzina Krzyszkowskich, składająca się z pięciu osób. W godzinach nocnych

jedna z rur gazowych niespodziewanie pękła, wskutek czego gaz począł się ulatniać i przedostał się do mieszkania.

Cała rodzina Krzyszkowskich uległa silnemu zatruciu. Wszystkich odstawiono do szpitala.

Tabela loterii

Dokończenie czwartkowego ciągnięcia

Stała dzienna wygrana zł. 20000 na nr.: 70104

Zł. 75000 na nr.: 8627

Zł. 10000 na n-ry: 3134 67377 71249

134428 152528

Zł. 5000 na n-ry: 37913 52053 85831

98753 124683 157785

Zł. 2000 na n-ry: 41525 78695 81225

82995 150081 158258

Zł. 1000 na n-ry: 1282 2558 20960

31531 66626 71121 77759 81621 102773

109524 124854 150554

Zł. 500 na n-ry: 10975 14331 19201

33593 36027 37862 46114 53091 115393

122966 151214 152308 159569

Zł. 250 na n-ry: 1085 3688 7473

9278 14020 14035 14445 14802 18671

22759 24230 26781 30738 41738 41818

46283 47689 48768 52962 56119 61988

66136 67294 67712 68747 69337 70429

74752 81209 84237 85969 88606 92537

94598 96858 99340 100100 1010594

104480 104135 110098 126824 126823

128786 130258 189923 141858

PO 125 ZŁOTYCH

1341 2237 301 526 806 18 741 853

3169 708 4049 345 542 5393 6248 427

532 842 7168 9012 54 178 44 208 875

10522 917 11055 152 640 862 12065

68 120 462 77 13800 14049 566 690

710 15466 639 897 16337 976 17686

18447 689 92 904 19028 106 551 855

218 387 742 835 21128 389 817 941

22014 458 822 52 926 23710 24 808

24216 25146 206 501 95 26176 470

864 27067 586 916 28059 221 6607 71

914 29172 335 522 887

30945 31419 33079 93 607 34218

721 24 971 35441 36114 592 37013 141

434 623 38105 52 39055 62 185

44476 621 57 41012 339 42831 95

43173 247 767 825 63 44831 959 45133

702 14 88 46137 41 93 430 76 678

884 974 47110 440 48232 412 49232

62 77 83 35 698

50238 51181 309 561 813 73 52565

862 53366 874 999 54034 245 610 706

99 79 55029 261 510 74 886 56011 447

79 82 709 804 57370 534 837 58395

675 712 59123 265 383 508 621 93 814

47

60218 341 82 448 859 61232 323 400

314 868 904 62051 63932 65751 66047

67225 52 68149 230 726 68151 332 851

719 369 427 516 892 941 71695 739

72131 685 884 595 73032 305 49 413

631 790 916 37 74331 35 540 76147

49 531 752 77771 78055 717 79273 88

321

80376 82 663 80 753 81504 609 924

82095 644 83355 81 782 931 84912 85074

584 999 86228 829 876816 838 88271

30 633 886 981 89122 256 770 925

90126 52 239 91895 92429 93397

94015 195 611 95019 290 584 775 96014

196212 97098 985 99251 83

100345 427 517 89 992 101290 102601

994 103444 880 104310 107232 108081

853 99 109110

110654 97 876 111670 112378 758

113364 819

114009 309 919 115065 123 550 740

116 145 273 937 117 153 110 141 684

937

120927 121181 353 747 815 64 923

121181 353 748 815 64 923 122380

123705 44 124185 733 125105 76 908

126229 425 524 127607 881 956 12826

230 786 129693

130080 527 132127 133 524 807 973

134887 135397 136327 462 94 603

137319 55 711 138293 394 525 139423

75 633

140231 141501 61 89 757 74 142010

303 143091 739 91 144206 83 145048

310 847 146281 391 913 9999 147119

765 148020 441 85 149637 873

150833 98 151227 371 824 162769

153616 154027 155605 814 68 156031

162 277 775 803 157 800 985 15402

159378 445 812

PO 62.50 ZŁOTYCH

132 362 775 2031 116 221 3022 60

114 252 538 4361 682 5029 97 6144

318 422 7072 534 8041 20036 492 515

9172 422 676 99 826 964

10211 29 595 798 11086 525 64 697

12035 112 16 324 867 984 13011 773

82 953 14024 618 986 15306 411 908

63 16051 441 61 758 800 18201 65 64

61 644 721 19312 16 22 429 48 942

20006 47 157 203 312 496 937 21069

176 215 332 424 762 22058 241 448

865 960 23473 520 674 24090 170 57

452 547 25589 640 923 26006 7 254

300 651 85 27589 28049 426 50 549

838 947 29120 417 21 625

313 231 404 20 92 31090 168 316

98 820 32099 126 326 415 501 757 33911

89 34757 35697 38290 435 825 37026

551 38323 818 39444 681

440 183 204 7 38 362 477 99 664 89

662 988 41206 323 29 785 98 974 43634

44195 630 93 798 45011 67 398 550

788 46283 333 589 789 47180 480 785

846 4032 139 213 81 319 88 496 547

910 309 49232 514 83 92 637 736

50191 278 61 486 987 81 51089 142

610 52059 265 83 482 53090 112 364

66 310 415 682 54043 487 55352 797

56991 692 57187 204 468 607 827 88267

708 59183 226 849

6041 500 687 751 61046 222 889

62091 123 265 643 711 21 837 91 083

69320 64153 287 353 848 87 65025 82

263 765 864 66401 512 742 67192 479

556 795 68028 157 924 69009 388 88

583 687 841 719 343 812 936 71131

1914

TADEUSZ RYŚ

1918

PRZEZ KREW: EŁY

WSTRZASAJĄCA POWIEŚĆ
O WOJNIE, BOHATERSTWIE I MIŁOŚCI

Było to w roku 1914. Młody major austriacki von Merizzi, adiutant wielkorządcy Bośni i Hercegowiny, pozostawał na służbie wywiadu rosyjski go Spiskowcy młodoserbscy wysłedzili działalność majora i po zamordowaniu jego kochanki, hrabiny Czardasz, wykradli szereg kompromitujących go dokumentów. Do majora przybył wysłannik spiskowców i okazał mu dowody jego działalności szpiegowskiej. Za cenę milczenia zażądał by major, adiutant Połtarka zamordował za niego nawidzonego przez lud serbski namiestnika.

Gdy po kilku dniach, major nie wykonał rozkazu spiskowców, zniecierpliwiony przewodca ich, Milan Czabrinowicz posłał do niego swą narzeczoną, Polkę, Anielę Grywińską, która współpracowała z rewolucjonistami. Grywińska zażądała wykonania ultimatum, ale von Merizzi podstępem uciekł za granicę i porwał ze sobą Polkę.

Do Sarajewa nadeszła tymczasem wiadomość o mających odbyć się we wrześniu 1914 roku manewrach nad granicą austriacko-serbską. Na manewry przybył również austriacki następca tronu arcyksiążę Franciszek Ferdynand Milan Czabrinowicz zwołal zebranie czołowych spiskowców serbskich, by omówić sprawę zamachu na arcyksięcia. W zebraniu uczestniczyli między innymi, Gawryło Princip.

Na zebraniu postanowiono wykonać zamach. Naczelnik organizacji terrorystów młodoserbskich, szef sztabu serbskiego, Apis zatwierdził projekt zamachu. Rząd serbski, dowiedziawszy o planach swego szefa sztabu, obawiał się wojny. Nie mogąc przeciwdziałać kłótniom o potężnego szefa sztabu, postanowił zawiadomić rząd austriacki o szykującym się zamachu. Jednakowoż nikt nie powiadomił arcyksięcia Franciszka Ferdynanda o spisku na jego życie. Następca tronu miał bowiem na dworze licznych wrogów. Cesarz Franciszek Józef był następcą tronu i z niecierpliwością oczekiwał śmierci swego syna by móc zająć i go miejsce na tronie.

Arcyksiążę Franciszek Ferdynand udał się na manewry do Bośni i Hercegowiny, mimo iż uprzedzono go, że spiskowcy młodoserbscy przygotowują zamach. Następca tronu obawiał się, by go nie posądzono o tchórzostwo. Podczas przejazdu ulicami Sarajewa rzucił młody terrorysta, Nedelko Czabrinowicz bombę. Bomba chybiła celu: raniła tylko adiutanta następcy tronu. Gdy jednak następca tronu udał się autem by odwieźć swego adiutanta, terrorysta Gawryło Princip zdolał celnym strzałem zamordować Arcyksięcia i jego małżonkę. Inni spiskowcy skryli się u chłopca, Wasa Czabrinowicza w dole do kartofli. W nocy przybyła do chłopca policja.

Policja wykryła spiskowców i skutych w kajdany, odprawiono do więzienia.

Aniela zdołała zbiec z domu von Merizziego i przybyła do Belgradu, skąd udała się pociągiem do Sarajewa. Ale w drodze zaskoczyły ją wielkie, dziejowe wydarzenia.

Na dworze cara zachorował siedmioletni następca tronu: wielka księżna Anastazja poradziła carycy, aby sprawa drżała do pałacu chłopca sybirskiego, Rasputina, który uzdrowił jej syna. Rasputin dzięki swej sile hipnotycznej, uspił chłopca, który cierpiał na bezsenność, po czym kazal pozostawić siebie z nim sam na sam. Wraz z Rasputinem miał zostać przy łóżku chorego chłopca tylko pielęgniarka piękna Wiszniaćkówna.

Caryca była pełna zachwytu i uwielbienia.

— Święty ojciec — mówiła do Rasputina pokornym głosem. — Wszystkie pańskie życzenia będą wypełnione. Widzę, że to Bóg paną nam zesłał... Wierzę, więc, że moje dziecko wyzdrowieje... Niech pan Bóg, święty ojciec, pobłogosławi pańskie czyny... Dobranoc...

— A ty, Mario — zwróciła się caryca do pielęgniarki — Czyn wszystko, co święty batiuszka tobie każe... Nie dopuszczaj tu nikogo, bądź ogtowa w każdej chwili wykonać jego rozkazy. Słyszysz?

— Uczynię wszystko, tak jak Wasza Cesarska Mość nakazuje — odrzekła cicho pielęgniarka.

Caryca wyszła z pokoju i zamknęła za sobą drzwi. Pielęgniarka stała nieruchomo, nie wiedząc, co ma ze sobą począć! Czuli się bardzo nieswojo w towarzystwie tego osobliwego człowieka, o rozwichrzonej czuprynie i brodzie, który siedział na krześle przy łóżeczku dziecka i bez przerwy szeptał słowa modlitwy.

Długo trwała modlitwa Rasputina: przerywał ją od czasu do czasu, by rzucić wzrok pełen pożądania na piękną pielęgniarkę.

Nagle wstał, podniósł głowę, spojrzal na pielęgniarkę i rozkazującym głosem rzucił:

— Dziewczyno, zamknij drzwi na klucz, bo szatan może się przekraść i zbudzić nam chłopca...

Pielęgniarka wykonała drżąc na całym cielem rozkaz Rasputina.

Dziwiła się bardzo tym słowom „świętego człowieka”. Po cóż zamykać drzwi na klucz? Przecież szatan może przedostać się przez najmniejszą szczelinę we drzwiach!... Babcia opowiadała jej, że szatan przedostaje się zwykle przez kominy...

Czemu więc święty batiuszka nie każe zatkać komina?

Ale skoro tak powiada, zapewne zna się lepiej od niej na kawałach szatana...

Kiedy Wiszniaćkówna zamknęła drzwi na klucz,

począł Rasputin znowu szeptać jakieś słowa modlitwy: znowu minęło pół godziny. Chory spał w najlepszym i nawet nie jęknął.

Pielęgniarka nie spuszczała wzroku ze „świętego ojczulka”. Spoglądała na niego, a jednocześnie bała się tego osobliwego świętego...

A bała się nade wszystko dlatego, że caryca każe jej wykonać wszystkie polecenia tego świętego; czuła, iż jakaś tajemnicza siła oświadczyła ją.

— Chodź tu, do mnie, dziewczyno — rozkazał jej nagle Rasputin.

A chociaż niepokoiła się, każdy nerw, każda cząstka jej ciała drżała teraz, to jednak zbliżyła się powolnym krokiem do „świętego ojca...” Musi przecież wykonać każdy jego rozkaz...

Rasputin ujął drżącą dłoń pielęgniarki i położył na czole chłopca.

— Nie spuszczać ręki z jego czoła, póki ci nie rozkaże — powiedział łagodnym głosem, nabrzmiałym równocześnie namiętnością. — Nie poruszaj się i nie zważaj na to, co ja będę czynił... Jeśli zdejmiesz dłoń, zanim ci każe, chory zbudzi się i poczuje się znacznie gorzej...

Zamknął na chwilę, przyjrzał się pulchnej twarzy i zgrabnej postaci pielęgniarki, po czym powtórzył:

— Zapamiętaj dobrze, co do ciebie mówię... Zrozum moje słowa... Twoja dziewczęca dłoń przyniesie następcy tronu uzdrowienie... Ale biada ci, jeśli ją zdejmiesz, zanim ci każe... Następca tronu umrze, a pan Bóg ukarze ciebie niemiłosiernie...

Dziewczyna stała teraz na wpół pochylona nad łóżkiem dziecka, trzymając drżącą dłoń na jego czole...

Pielęgniarka drżała teraz ze strachu. Jakaś tajemnicza bojaźń sparaliżowała wszystkie jej ruchy. Serce jej biło jak młotem i krople potu wystąpiły na jej czole.

Rasputin pozostał na krześle i szeptał jakieś słowa. Znowu minęło kilka chwil.

— Czy czoło dziecka jest gorące? — zapytał Rasputin.

— Tak, gorące — odrzekła drżącym głosem dziewczyna.

— Nie zdejmuj ręki — szeptał dalej Rasputin — Niech Bóg broni, bóg zdjęła dłoń, zanim ci każe...

Wstał zbliżył się do niej i począł zdejmować białe fartuchy, który pielęgniarka miała na sobie.

— Mój Boże! — zawołała pielęgniarka cichym, drżącym głosem. — Co pan robi...

Bała się jednak zdjąć swa dłoń z czoła następcy tronu. Drżała cała. Boże... Boże... — szeptała głosem, przerywanym łkaniem.

Gdy zaś pozostała w samej koszuli, rzucił jej

rozkaz ostrym głosem:

— A teraz zdejm dłoń, uklęknij i módl się za zdrowie następcy tronu...

Dziewczyna uklękła, i drżąc cała ze wstępu i strachu, wybuchła szlochem... To jedyne, co mogła w tej chwili uczynić... Czyż mogła wszcząć alarm i zbudzić chorego, który usnął wreszcie po sześciu bezsennych nocach?

— Nie drzyj tak, dziewczyno — począł Rasputin głąskać jej obnażone dziewczęce ciało swą włochatą ręką i mówił do niej głosem, nabrzmiałym namiętnością:

— Czemu płaczesz?... Dobrze, że tak płaczesz... Wyplaczesz się, to ci ulży... Wiem, czemu płaczesz... Masz grzeszne myśli... Prawda? I te grzeszne myśli trapią ciebie... Nie daj ci spokoju... Pragniesz je przezwyciężyć? Powiadają więc tobie, jeśli masz grzeszne myśli, daj im wolność, niech rozpędzą się, niech nabiorą rozpędu, wtedy uciekną i już nie powrócą... Podaj mi ramiona, połóż je na moje ramiona... Prawda, że jest ci teraz dobrze?... Czy nie czujesz, jak błogość spływa na ciebie?... No, pomódl się, dziewczyno...

Następca tronu spał w najlepsze, na jego wargach znać było uśmiech zadowolenia.

A tymczasem nastał świt... Pierwsze promienie słońca zaczęły przedzierać się poprzez ciemność w pokoju, w którym następca tronu spał w najlepsze; Rasputin głądził zadowolony swą brodą, uśmiechając się cynicznie; na krześle siedziała Wiszniaćkówna i cicho łkała nad swą utraconą niewinnością...

Gdy caryca weszła z rana do pokoju następcy tronu, wyrwał się z jej ust okrzyk radości!

A miała powody do radości!

Następca tronu, który w czasie choroby nie mógł poruszyć się z miejsca, leżał w łóżku i jęczał — siedział teraz roześmiany i słuchał bajeczki, którą mu opowiadał Rasputin.

Mały Aliosza był tak zajęty tą bajeczką, że nawet nie zauważył, jak matka jego weszła do pokoju, że nawet nie zwrócił uwagi na jej okrzyk radości.

Rasputin dał znak ręką, by nie przeszkadzano i nie przerywano jego opowiadania.

Wzrok carycy spoczął na pielęgniarence, która stała blada przy oknie z mocno zaczerwienionymi oczyma.

Caryca przestraszyła się...

Cóż tu się mogło stać? Dziecko wyzdrowiało, a pielęgniarka ma zapłakane oczy?

— Zapewne coś się tu stało! — pomyślała caryca. (Dalszy ciąg jutro).

ZŁOZ OFIARĘ NA LOPP

Kpt. Kałuża o naszej ekspedycji
do Irlandii

Po powrocie z Dublina kapitan związkowy PZPN. p. Kałuża udzielił nam następujących uwag i wrażeń z meczu Polska—Irlandia:

— Niestety, rok bieżący nie był — poza doskonałym startem właściwie przeciwko Irlandii na wiosnę tego roku — zbyt po myślny dla polskiego piłkarstwa. Dlatego też nieznaczna ostateczna porażka, jaką ponieśliśmy w meczu z Irlandią, która rozgromiła niedawno u siebie Szwajcarię 4:0, można by uważać za sukces, gdyby ambicje nasze nie szły wyżej.

Wyniki ekspedycji irlandzkiej są jednak korzystne przede wszystkim dlatego, że przebiegi powrotu formy naszych napastników zarysowały się wyraźnie w Dublinie

Analizując grę naszych reprezentantów, należy podkreślić że w pierwszym okresie pozwolili oni zaskoczyć się przeciwnikowi odmiennym systemem gry ciałem i szybkością, ustępując pod tym względem Irlandczykom.

W drugiej części meczu piłkarze polscy przeszli do gry klasycznej przy ziemi i wówczas opornieli teren, będąc o krok od wyrównania.

Irlandczycy zasłużyli jednak na zwycięstwo, byli bowiem w sumie drużyną lepszą, a opanowaniem piłki przewyższali nas znacznie.

Kontuzje bramkarzy polskich były następstwem atakowania ich przez napastników, ponieważ bramkarze nasi nie wysłali natychmiast piłki w pole, czego

dómagają się przepisy.

Szczepaniak w obronie spisał się doskonale. W pomocy zasłużyli na pochwałę Dvotko i Nytz, który się powoli rozkręcił. Góra zbyt wiele czasu poświęcał obsłudze groźnych przeciwników, zamiast szybko wkraczać w akcję.

W ataku najbardziej produktywny był Piontek. Pieca za mało zatrudniono. Wodarz i Wiliński poprawili swe noty. Wostal był ruchliwy i pracowity. W sumie pod względem sportowym i propagandowym piłkarze polscy dobrze spełnili swój obowiązek.

Rekordowa frekwencja widzów, odnoszących się ze szczególną sympatią do polskich piłkarzy, była zjawiskiem dla nas bardzo miłym

Polski kredyt bezprocentowy

Pod powyższym tytułem ukaże się z dniem 1-go grudnia 1938 r. miesięcznik, który będzie miał za zadanie służyć zagadnieniom chrześcijańskich kas bezprocentowych jako całości i dania kasom możliwości zorientowania się, gdzie mają skierować klientelę z własnego terenu.

Miesięcznik będzie posiadał działy: propagandowy, ogólnoinformacyjny, tech-

niczny — wskazówki dotyczące prowadzenia ksiąg rachunkowych i biurowości regulaminowy — opracowywanie regulaminów, wolna trybuna — głosy z terenu, odpowiedzi redakcji i wszelkie inne dotyczące rzemiosła i drobnego handlu chrześcijańskiego w Polsce, oraz dział ogłoszeń firm chrześcijańskich i wolnych zawodów.

Nad czasopiśmie czuwać będzie Honorowy Komitet Redakcyjny z całej Polski, który został utworzony z wybitnych teoretyków i praktyków ruchu Kredytu Bezprocentowego w Polsce.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, ul. Opaczewska 54, m. 22, telefon 95.666, konto PKO. 26.345.

Zaginął chłopiec

Wyszedł do szkoły i nie wrócił

Obłąk Stanisława zam. w Kielcach, przy ul. Rajtar-skiej Nr 39, zawiadomiła

policję, że w dniu 15 bm. syn jej Aleksy Slizankiewicz, lat 14, wyszedł z książkami do szkoły i nie powrócił do domu.

Rysopis zaginionego: lat 14, syn N. N. i Stanisławy, uczeń 6 oddziału szkoły powszechnej, wzr. średniego, blondyn, twarz okrągła, pełna, cera blada piegowa-ta, oczy siwe, zęby zdrowe, pod prawym okiem blizna, ubrany w granatowy garnitur szkolny, spodnie długie, kamasze czarne, pończochy szare do kolan.

Krwawy spór o miedzę

We wsi Tarnawa, gmina Mstyczów, pow. jędrzejowskiego, Trzcionka Marian i Antoni, na tle sporu o miedzę, pobili bagnetem swego sąsiada Piotra Poniedziałka, zadając mu b. ciężkie uszkodzenie ciała.

Rannego odwieziono do szpitala w Jędrzejowie.

Sprawców tego czynu przekazano władzom sądowym, decyzją których osadzono ich w więzieniu.

Kradzież kur

Borensztajn Chaim Staro-Warszawskie Nr 31 w Kielcach, zawiadomił policję o kradzieży kilku sztuk drobiu oraz ostatnio skradziono mu również 4 kury. Borensztajn rozpoznał jedną ze skradzionych kur u Łukasza Szmula (Staro-Warszawskie Przedmieście Nr 24).

Urząd Skarbowy
w Kielcach

Obwieszczenie o licytacji

W myśl § 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25.VI 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580), podaje się do ogólnej wiadomości, że dnia 30 listopada 1938 roku o godz. 11, w lokalu płatnika w Łopusznie, celem uregulowania należności Zarządu gminy Łopuszno, Krasocin, Pijanów, Snochowice, Ubezpieczalni Społecznej Kielce, Warszawa, Szpital św. Aleksandra, Urząd Wojew., Urząd Skarb. Końskie, Włoszczowa, Kielce, Bank Rolny, Powsz. Zakład Ubezpiecz. Wzajem., od Dobieckiego Zbigniewa, odbędzie się sprzedaż z licytacji niżej wymienionych ruchomości:

600 mtr. owsa w stertach oszac. na 9.000 zł, 5 stert żyta 200 mtr. — 700 zł, 5 stert owsa 200 mtr. — 700 zł, 2 sterty pszenicy 80 mtr. — 1.600 zł, 200 mtr. żyta w stertach — 2.500 zł, 80 metr. żyta — 800 zł, 2 świny — 150 zł, 2 krowy rasowe holenderskie — 400 zł, 10 krów — 1.000 zł, 90 pszenicy w stertach — 1.800 zł, 50 mtr. jęczmienia w stertach 750 zł, 60 mtr. wyki w stertach — 1.200 zł, 90 mtr. kukurydzy w stertach — 1.200 zł, 10 łówek 7 sztuk — 700 zł.

Zajęte przedmioty można oglądać w dniu i miejscu licytacji.

Naczelnik Urzędu Skarbowego.

Przedstawicielstwo w Kielcach
„RADIOSPORT”
wł. H. Rudniński
ul. Kilińskiego 18, tel. 12-34

Kina kieleckie:

Czwartak Marnotrawna córka
Palace: Booloo
WF. i PW Granica
Casino: Dziesięciu z Pawiaka

Kupon ulgowy „K. Expressu Codz.”

okazicielowi kasa wyda bilet ulgowy w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca w „CZWARTAKU”.

Pożar młyna

W Polanowie, pow. san-domierskiego, spalił się młyn motorowy na szkodę Tanderendy Adama. Straty wy-

noszą około 70.000 zł. Przyczyna pożaru na razie nieustalona.

Pastwa płomieni

We wsi Niedźwiadek, pow. włoszczowskiego, na szkodę

Magdziarza Feliksa spalił się dom o 9 ubikacjach, wart. 6.000 zł.

Przyczyna pożaru wadliwa konstrukcja komina.

Kupon „K. Expressu Codziennego”

upoważnia do otrzymania ulgowego biletu w cenie 75 gr. do kina „Casino” na wszystkie miejsca z wyjątkiem łóż.

Trudno żyć kulturalnie bez
RADIOODBIORNIKA
TELEFUNKEN
Najnowsze modele tych
aparatów do nabycia
w sklepie Elektrowni
Kielce, ul. Sienkiewicza 59.

Kupon „K. Expressu Codziennego”

upoważnia do otrzymania w kasie kina „Palace” w Kielcach biletu w cenie 75 gr. na wszystkie miejsca

Złóż ofiarę
na F. O. N.

Porachunki sąsiadek

We wsi Adamówka-Dąbrowa, pow. kozienickiego Rzeszowska Franciszka, w czasie kłótni o dzieci ude-

żyła w głowę Markowską Mariannę, tak, że doznała ona ciężkiego uszkodzenia ciała.

Śmierć pod wozem

W rowie przydrożnym między wsią Krogulcza i Oronsk, pow. radomskiego, znaleziono Grzyba Antoniego, lat 40, ze wsi Krogulcza Mokra, przyciśniętego wozem i dającego słabe oznaki życia. Grzyb po prze-

wiezieniu do Oronska zmarł. Ustalono, że Grzyb będąc w stanie pijanym jechał furmanką i wskutek nieostrożności przewrócił sam wpadając pod wóz, a nie mogąc się wydostać udusił się.

HUTA „LUDWIKOW”

Spółka Akcyjna Kielce Tel. 1198 i 1199

Poleca: Szable oficerskie typu polskiego, w/g przepisów M. S. Wojskowych. Hełmy strażackie nierdzewne (znormalizowane). Grzejniki stalowe do centralnego ogrzewania. Kuchenki „Domogaz” jedno i dwupłomienne. Wyżymacze hydrauliczne S-H-L. Pralnie mechaniczne (wahadłowe).

Prenumerata miesięczna „Kieleckiego Expressu Codziennego” łącznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową w całym kraju 2 zł. 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz milimetrowy w 1 zpalciu w tekście str. 1-sza 50 gr. za tekstem str. VIII 40 gr., Ogłoszenia drobne 10 gr. za słowo. Ogłoszenia matrymonialne w dziale „drobnych” 20 gr. za słowo. Komunikaty i wzmianki 1 zł. od wiersza. komunikatów bezpłatnych nie umieszcza się. Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.